Rezolvare 2023

Tipd and tricks

Perioada stalinismului
Practici politice (cea mai des întâlnită formulare în subiecte): toate măsurile luate
Măsuri politice: Constituțiile din 1948 si 1952
Măsuri economice: sovromurile, naționalizarea, industrializarea, COLECTIVIZAREA,
Măsuri culturale: indexul cărților interzise, legea cultelor, cenzura

Istoria României de-a lungul secolelor nu a avut o evoluție liniară, ci un parcurs marcat de fluctuații și schimbări bruște. Așa cum remarca Nicolae Iorga „istoria este cea dintâi carte a unei nații", subliniind rolul esențial al trecutului în formarea identității naționale. INTRODUCERE GENERALĂ!!!

În urma celui de Al Doilea Război Mondial, România a fost lăsată în sfera de influență a Armatei Roșii, urmând ca aceasta să impună instaurarea regimului totalitar de tip comunist. (context). Astfel, o acțiune politică desfășurată în România între anii 1946-1947 a fost falsificarea alegerilor. La data de 19 noiembrie 1946 au loc primele alegeri parlamentare postbelice câștigate de Blocul Partidelor Democratice, o alianță dominată de Partidul Comunist Român. Victoria a fost înfăptuită prin falsificarea rezultatelor finale. Blocul Partidelor Democratice este declarat câștigător cu 70% din voturi și obține 349 mandate în Parlament, acest eveniment fiind considerat drept cea mai mare fraudă electorală din istoria României. Liderii partidelor de opoziție au ripostat, iar SUA și Anglia au denunțat falsificarea alegerilor, însă nu au susținut în continuare partidele politice istorice. Prin urmare, influența occidentală în Romania se diminuează.

În februarie 1948 la Congresul PCR are loc fuziunea forțată a PSD cu PCR, formându-se astfel partidul unic, Partidul Muncitoresc Român, al cărui secretar general a fost ales Gheorghe Gheorghiu Dej.

Astfel, două practici politice utilizate în România, în perioada stalinismului au fost *adoptarea Constituției din 1948* și *începutul procesului de colectivizare a agriculturii*. Perioada comunistă a distorsionat ideea de „voință generală" a lui J.J. Rousseau din lucrarea „Contractul Social", transformând-o în voința „clasei populare", subordonată unui partid unic, ceea ce contravine spiritul democratic. (introducere opțională pentru constituțiile din 1948, 1952 si 1965). Noua lege fundamentală copiază Constituția stalinistă din 1936 și stabilește că Republica Populară Română este un stat popular, unitar, independent și suveran. Constituția pune accent pe prevederile economice deoarece se pregătea trecerea întregii economii sub controlul statului. Este desființat principiul separării puterilor în stat pentru că Marea Adunare Națională devine „organul suprem al puterii de stat al Republicii Populare Române". Marea Adunare Națională forma Guvernul, modifica Constituția, vota bugetul țării și stabilea impozite. Prezidiul Marii Adunări Naționale: convoca Marea Adunare Naționala în sesiuni ordinale și extraordinare, reprezenta statul român în relațiile internaționale. Consiliul de Miniștri deținea puterea executivă, singura putere reala în stat. Puterea judecătorească era deținută de instanțele judecătorești, însă nu exista o justiție

independentă din cauza intervenției factorului politic. Drepturile și libertățile cetațenesti erau menționate formal, dar nu erau respectate. Sistemul electoral se baza pe votul universal, egal, secret pentru toți cetățenii cu vârsta minimă de 18 ani. Nu aveau drept de vot adversarii regimului comunist.

În ceea ce privește colectivizarea agriculturii, aceasta s-a realizat în trei etape. Prima etapă s-a desfășurat între 1949-1953, fiind o etapă a asaltului direct care a avut ca scop distrugerea chiaburilor (țăranii înstăriți care angajau forța de muncă). Aceasta etapă s-a făcut prin confiscări, abuzuri, arestări și intimidări, aproximativ 17.000 de familii de țărani au fost scoase de miliție din casele lor și deportate în alte părți. Cea de-a doua etapă este cuprinsă între anii 1953-1958 și a reprezentat o etapă a transformării graduale care a avut ca scop creșterea producției agricole. Aceasta s-a realizat prin propagandă pentru a convine țăranii de beneficiile agriculturii, iar metodele dure alternau cu promisiunile. Ultima etapă, cuprinsă între 1958-1962, a fost etapa revenirii la modelul stalinist când s-au aplicat metode dure în vederea încheierii acestui proces. Prin urmare, în 1962 Gheorghe Gheorghiu Dej anunță încheierea procesului de colectivizare a agriculturii, când 96% din suprafața agricolă a țării era în proprietatea statului și încadrată în CAP-uri (Cooperative Agricole de Producție).

Trecerea în neființa a lui Gheorghe Gheorghiu Dej în martie 1965 a necesitat alegerea unui nou secretar general. Nicoale Ceaușescu a fost numit secretar general al partidului la congresul al-IX-lea al Partidului Comunist Român, când partidul revine la denumirea de Partid Comunist Român. Nicolae Ceaușescu s-a implicat activ în relațiile internaționale. (context) Prin urmare, un fapt istoric prin care România participă la relațiile internaționale din perioada Războiului Rece este participarea la Conferința de la Helsinki. La data de 30 iulie 1974-1 august 1975 se desfășoară Conferința de la Helsinki, Conferința pentru securitate și Cooperare în Europa, privitoare la egalitatea statelor și respectarea drepturilor statelor mici. La aceasta conferința au fost prezenți șefi de stat sau de guvern din cele 35 de țări participante. Pentru statele aflate sub controlul Moscovei, implicit România, conferința a fost o reuniune cu rol propagandistic, axată pe ideea întelegerii internaționale. Pentru Occident, conferința a reprezentat, pe lângă atingerea unor obiective imediate și premisa liberalizării progresive a regimurilor comuniste din estul Europei.

Refuzul lui Nicolae Ceaușescu de a adopta politica de reforme propusa de Mihail Gorbaciov „de glasnost si de perestroika” a determinat izbucnirea unei revoluții. Insurecția izbucnește pe data de 16 decembrie 1989 cu proteste la Timișoara și continuă cu proteste la București. Ca urmare, pe data de 25 decembrie 1989 se desfășoara la Targoviște procesul lui Nicolae și al Elenei Ceaușescu. Aceștia au fost condamnați la moarte și executați în aceeași zi. (revoluția este contextul pentru a face trecerea la constituția din 1991)

Din punctul meu de vedere, schimbarea regimului politic din România la sfârșitul secolului XX a avut ca temei juridic Constituția din 1991. Văzută ca o lege fundamentală ce asigură respectarea unui Contract Social încheiat între suveran și popor de către J.J. Rousseau, Constituția din 1991 reprezintă piatra de temelie a statului de drept.(introducere pentru constituțiile democratice: 1866, 1923, 1991). Înlăturarea regimului comunist, precum și revenirea României la un regim democratic bazat pe pluripartidism, stat de drept și economie de piață a necesitat adoptarea unei noi legi fundamentale. Constituția stabilea ca forma de guvernământ republica (semi-prezidențială),

preluată de la fostul regim comunist. Printre cele mai importante principii se numără: pluripartidismul politic, suveranitatea națională și separarea puterilor în stat. Puterea legislativă era deținută de Parlament și de președinte, puterea executivă o exercita Guvernul, iar puterea judecătorească este reprezentată de instanțele judecătorești. Președintele este ales prin vot universal,egal,direct,secret și liber exprimat pentru maxim două mandate. Acesta reprezenta România în relațiile internaționale, nu putea fi membru al unui partid politic. Drepturile și libertățile cetățenești erau inspirate din documentele ONU: dreptul la viață, dreptul de a alege și de a fi ales, pedeapsa cu moartea este strict interzisă, dreptul la învățământ în limba maternă. Constituția a fost modificată în 2003, în sensul armonizării legislației românești cu cea a Uniunii Europene, pentru a permite aderarea României la UE.

În concluzie, istoria acestor state a fost marcată de abilitatea de a naviga între amenințările politice, conflicte și negocieri, reflectând complexitatea națiunii române în fața presiunilor externe. CONCLUZIE GENERALĂ!!!